

**MT13. Помощ на други страни (Отбранителна/военна дипломация)
Сценарий 13а. Въздушно патрулиране (Air Policing) в интерес
на друга (съседна или близко разположена) страна
Разработил: майор Лозан Бизов**

Етикет на ситуационния сценарий: „Орли в небето“

Географски обхват – Регионален, включва територии на съседни държави

Интензитет – Среден

Съюзна подкрепа – Съвместни действия на ротационен принцип

Равнище на заплахата – Средно, с възможност за ескалация

Равнище на амбиция – Ниско, средно, високо

Задачи на ВС – Произтичат от нивата на амбиция

Основни операции – За гарантиране на въздушния суверенитет на съседна държава

Контингент – Въоръжени сили на Република България

Контекстен сценарий, в който би могъл да възникне ситуационен сценарий „Орли в небето“ – Балкани завинаги

Стресори – Разстояние от националната територия до 600 км

Обща обстановка

Перспективата на 2015–2025 г. ще бъде белязана с факта, че Западните Балкани са се превърнали в „черна дупка“ в сърцето на Европа. Надеждите, че 30 години след Дейтънското споразумение хората ще се уморят от противопоставяне, разделяне и насилие, не се оправдават. Точно обратното, напрежението в Балканистан, Бонистан, Пония и Бония не отслабва, а общата ситуация в региона стагнира.

Социалният статут на хората от балканските държави е сред основните характеристики, които определят тяхното отношение към политическите процеси в страните им, региона, Европа и света. Животът в бедност създава различни политически нагласи, от тези, които биха могли да се измислят и разберат в Европа.

Балканските народи винаги са били сред най-бедните в Европа, но никога преди това глобализацията и тоталното информационно пространство не са им давали възможност толкова масово да се сравняват с хората от другите европейски региони. Резултатът е миграция. Миграция от села към градове, от един регион в друг, емиграция в други държави и други континенти. Балканските нации са нации от непрекъснато пътуващи по социално-икономически причини хора. Миграцията е средство за оцеляване и разбираема формула на „обещанието за прогрес“.

Самообявяването на независимост на **Бонистан** през 2008 г. предизвика раздвоение в международната общност и непремерени реакции от страна на Балканистан. Мисията на ЕС под егидата на UNMIK, която трябваше да бъде развърната като програма за стабилизирание и развитие, беше ад-хок преобразувана в полицейска. KFOR в състав от шест батальона на НАТО продължава да изпълнява задачите си паралелно с мисията на ЕС. Допълнителен контингент за бързо реагиране в състав от два батальона е дислоциран в района на летището в Прищина и в долината на Прешево. Мисията на ОССЕ също продължава без особен успех.

Усилията на международната общност в Бонистан се оценяват по-скоро като провал. Икономическата стагнация не е напускала хората, безработицата е постоянно над 50%. Голяма част от населението напълно зависи от социалните помощи, предоставяни по линия на международната мисия. Населените места страдат от недостиг на електричество, горива и храни. Над 80% от пазара е „черен“.

Националната политическа система е окупирана от бивши командири и откровено криминални субекти. Единствената политическа платформа е свръхнационалистическа и антибалканистанска. Създадените с помощта на мисията на ООН и ресурсите на ЕС централна и местна администрация практически не работят за никого освен за собствени корупционни схеми. В тях се оказват замесени и международни служители.

Изглежда, че няма заинтересовани страни от бързо подобряване на ситуацията в Бо-

нистан. Като резултат областта напускат млади образовани хора и прииждат криминални групировки и мрежи, които установяват канали от Китай, през Украйна и Чечня до Колумбия и обратно. Трафикът на оръжия, наркотици и хора процъфтява и на практика никой не се бори срещу него. Огромни количества леко оръжие отново са в ръцете на кланови и бандитски формирования. Използването на пътищата на областта за какъвто и да е транспорт е практически невъзможно поради системните нападения с цел грабеж и отвличания за откуп. В областта от дълго време се наблюдава прилив на джихадисти с опит, пари и връзки както сред мюсюлманските спонсори на терора, така и в Европа.

В опит да бъдат овладени, наркочаналите към Европа през Бонистан са активирани граничните войски и полицията на страните от региона на Балканите, проверяват се плавателните съдове в Черно и Средиземно море, при подозрения за превозване на наркотик. Един български патрулен катер е потопен при опит за проверка на кораб с бонистански екипаж, което увеличи усилията на България за разширяване военното присъствие на НАТО в Бонистан. В резултат на това клановите и бандитските формирования в Бонистан отправят заплахи за асиметрични действия срещу България.

В **Балканистан** радикалите и националистите са неизменно на власт. Националистическите политически платформи доминират както вътрешнополитическия живот, така и регионалната политика на страната.

Балканистан е в дълбока изолация както от тези, които не приемат действията ѝ, така и от тези, които споделят някои от съображенията, но поради принадлежността си към НАТО и ЕС се дистанцират. Връзки се поддържат единствено с Мургистан. Освен това се водят дипломатически преговори за създаване на федеративна държава между Балканистан и Адриатика.

Страната е в трайна икономическа депресия, която произвежда непрекъснато усилие, което се социално и политическо напрежение. Популистките лозунги стават радикални и агресивни. Искането за помощи от ЕС и други международни организации не се обвързва с ангажименти за демократични промени и компромисни усилия. Секретните служби и армията са под политическия чадър на националистите и практически контролират страната. Свободните средства за масово осведомяване са премахнати или поставени под контрол.

Независимо от значителната външна подкрепа перспективите за интегриране на Балканистан в ЕС остават минимални. По тази причина е налице нов етап в ескалацията на националистически възгледи за развитие на страната. В страната се провежда целенасочена антибългарска кампания, която става катализатор за формиране на негативни настроения срещу България. На дневен ред са извадени нерешените политически, икономически, стопански и двустранни регионални проблеми.

В крайния десен печат се води целенасочена кампания срещу България заради сътрудничеството и приятелските отношения със САЩ, които подкрепят обявяването на независимостта на Бонистан. Тя се обвинява, че е източник на напрежение в региона, като финансово подкрепя действията на терористичните организации в Бонистан, снабдява ги с оръжие и организира канали за незаконен трафик на наркотици и ембаргови стоки. Формулират се тези за „великодържавните аспирации“ към съседни страни (включително към Балканистан за „Западните покрайнини“).

Стремежът да се попречи на България да се превърнат в основен енергиен и транспортен център на Балканите инициира „великобалканистанския“ национализъм в конкретни действия срещу България. Върхушката не се спира пред никакви пречки, за да осъществи намеренията си. Провокира се остра криза в двустранните отношения и се преминава към подготовка за решаването ѝ с военни средства.

В кампанията се използват преди всичко частни медии, както национални, така и регионални. Отправят се обвинения в нарушаване на правата на „другоезичното население“ и се издигат искания за даване на автономия на населението в Западна България. Освен това Балканистан е депозирала молба в Съвета за сигурност на ООН, в която се обвинява България в икономически геноцид спрямо населението в тези райони. Обвиняват се в „полицейски терор“ над протестиращите и погазване на правата на техните „сънародници“ в регионите на Трън, Брезник и Брегово. Отправят се искания за икономически и политически санкции от страна на ООН за възстановяване на правата на „другоезичното население“.

В Балканистан се забранява движението на дипломати, журналисти и търговци от България през граничните пунктове по общата граница. Нарушени са икономическите отношения между двете държави, като в пристанището на Нови Сад са задържани два шлепа на речния флот на България по обвинения в контрабанда с оръжие и открита наме-са във вътрешните работи на Балканистан.

При тази обстановка Балканистан остро реагира на едностранното обявяване на независимост от Бонистан и обвинява за това САЩ, България и останалите страни, членки на НАТО. Освен това се провокира остра криза в двустранните отношения с България и започва подготовка за решаване на противоречията с военни средства. За тази цел Балканистан сключва договор за военно сътрудничество с Мургистан и ускорява преговорите за сключване на споразумение за нова федерация с Адриатика.

Пония е почти разделена страна. Политическата ситуация се доминира от безплодна реторика за неизпълнените обещания от страна на Запада за членство в НАТО и за икономическа помощ. Банистанските политически фактори, след като демонстративно напуснаха парламента в Скопие, се занимават с полунелегална дейност в районите с банистанско население. Повечето от умерените банистански лидери са прокудени въобще от страната.

В тези райони бързо се установяват извратен шериат и племенни порядки. С пари от мюсюлмански страни се строят огромен брой джамии и медресета. Светското образование е практически подвластно на специално изпратени хора с опит от Пакистан и Саудитска Арабия. Населението намира подслон при религията и криминалните групировки. Граница на страната практически не се контролира от понските сили. Армията и службите за сигурност имат символичен потенциал за противодействие на криминалните групировки.

Политическото и икономическото състояние на **България** след присъединяването ѝ към ЕС се развиват като негативна или близка до нулата тенденция. Първоначалното икономическо съживяване в периода 2008–2011 г. благодарение на структурните фондове на ЕС се изчерпа, без да бъде превърнато в стратегически процес.

Популизмът и корумпираността на политиките доведоха до криза в общественото доверие към политическата система. Електоралната демокрация постепенно се превърна във фарс и позволи на съюза от криминализирани бизнесмени и корумпирани политици да се самовъзпроизвежда на национално и местно равнище.

Увеличените антипартийни sentimentи сред населението изведоха на политическата сцена националисти и популисти без политически идеи, цели и отговорности. Темповете на икономически растеж бързо спаднаха след 2012 г. главно поради безогледното изразходване на държавния валутен резерв за социални програми и нерентабилни държавни инвестиции. В страната има трайни ксенофобски настроения, включително към ромското население и по отношение на граждани на европейски страни, закупили имоти в България.

Наркодилърите у нас са силно зависими и подчинени на шефове в наркобизнеса, предимно от Бонистан и Пония. Те могат да оказват помощ и подкрепа в дейности срещу националните интереси чрез съществуващите структури на организираната престъпност в страната.

При тази обстановка България води неуспешна битка срещу наркопазара и разширяването на престъпността на нейна територия. Нашето правителство има силна обществена поддръжка за предприемане на действия срещу криминалните групировки заедно с останалите европейски страни.

Освен това България провежда усилена международна дейност за урегулиране на кризата в отношенията с Балканистан. За тази цел държавните институции се обръщат към ООН, Съвета на Европа, НАТО и други международни организации, които могат да оказват въздействие и спрат военните приготовления на Балканистан. Населението на страната се поддава на паника, в резултат на което са започнали процеси на теглене на валутните депозити от банките и засилено търсене на валута на банковия и кешовия пазар.

В политиката на ЕС по отношение на Балканите има определен застои поради обективни вътрешни причини и вероятно поради процеса на поемане на повече отговорности, изпълнявани до този момент от НАТО и САЩ. Политическите реалности в местните общества обаче имат своята логика.

Ако местните отговорни политически фактори загубят собственото си убеждение в европейската кауза, това не само ще доведе на власт популистите, а и сериозно ще ми-

нимизира резултатите от огромните усилия на ЕС, НАТО, САЩ и много други държави и народи от международната демократична общност, инвестирали с живота на свои хора и ресурси в бъдещето на Балканите.

ЕС ще се окаже в ситуация, в която ще изразходва повече средства за военни и полицейски операции, отколкото за програми за стабилизиране и развитие. Неуспехът на мисията на ЕС на Балканите би означавала провал на опитите за консолидиране на Общата политика в областта на външните отношения и сигурността по жизненоважен за самата Европа въпрос.

В резултат на това Европейският съюз взема решение да съкращаване на средствата по *Инструмента за предприсъединителна подкрепа за Западните Балкани*, с което индикира, че не предвижда присъединяване на държави от региона преди 2020 г. След задълбочаване на кризата в двустранните отношения между Балканистан и България ЕС се стреми да окаже съдействие за разрешаване на възникналите противоречия с мирни средства.

Политиката на НАТО към Балканите е „по-лесна“, защото по един или друг начин Алиансът свърши вече основната част от своята работа. Не всичко и всички оценяват тази работа по едни и същи критерии, но при криза, като тази от 90-те на миналия век, не е реалистично да се очакват еднакви оценки (такива отсъстват сред самите държави от НАТО).

НАТО направи необходимото, за да поддържа очакването за „отворена врата“ през 2008 г. поне за трите държави от Адриатическата харта – Банистан, Бония и Хърватска.

НАТО и САЩ са спонсори на може би най-важния регионален проект – Срещата на министрите на отбраната на страните от Югоизточна Европа и нейните производни СИ-ИБРИГ и БЛАКСИИФОРС. В бъдеще, наред с въпроса за новите държави членки, разширяването на формите на пряко военно сътрудничество, на дву и многостранните военни формирания и на съвместното участие не само в учения, но и в реални мисии като тази на СИИБРИГ в Афганистан ще бъдат основен инструмент за по-нататъшно укрепване на доверието и стабилността в региона.

С провала на присъединяването на Хърватска, Пония и Банистан въпросът за по-нататъшното разширяване на Алианса не е на дневен ред. Това доведе до *де факто* блокиране на регионалното военно сътрудничество и на програмите, изпълнявани по линия на Партньорство за мир в държавите от региона. Военното планиране реално е ограничено върху операции в рамките на чл. 5 от Вашингтонския договор. В този контекст Алиансът поддържа контрола над обстановката в Западните Балкани на общо равнище – главно чрез въздушно и космическо разузнаване, ограничени контингенти в Банистан и Бония и чрез сили за незабавно реагиране в резерв. Процесът на трансформация на въоръжените сили е изоставен поради трайното съкращаване на разходите за отбрана и пренасянето на фокуса върху полицейските, разузнавателните и контраразузнавателните сили за борба с тероризма и международната организирана престъпност.

В резултат на това през 2008 г. НАТО не отправя покана към нови кандидати за членство, а СИИБРИГ прекратява или *де факто* замразява функционирането си. След задълбочаването на кризата в двустранните отношения между Балканистан и България НАТО обсъжда възможности за усилване на отбраната на страната.

За САЩ в непосредствен план стратегията по отношение на Балканите включва преди всичко проблема със статута на Банистан, предислоцирането на военни части и обекти в отделни страни от региона и общите процеси на демократизиране и икономическо развитие на държавите и обществата.

Статутът на Банистан е въпрос, по който САЩ нямат време и намерение да чакат намирането на някакъв специален път. Те смятат, че ситуацията е заредена с достатъчно конфликтност, за да избухне нова криза. Търсенето на нов специфичен път за решаване на проблема може по различни причини да отнеме повече време от това, за което кризата да ескалира. От друга страна, популярността на банистанските банистанци сред западните общества и медии непрекъснато спада поради насилието срещу останалите в провинцията балканистанци, вандалщината към християнските светилища и отказа им да направят извънредни усилия да постигнат „стандарты преди статута“.

Дислоцирането на военни формирания и дейности от Западна Европа в страни от Балканите е в контекста на новата глобална стратегия на САЩ. Базите от този регион

покриват критично важни региони на изток, югоизток и юг, в които важни американски интереси са поставени на изпитание. Бъдещето на военната база „Бонд стиил“ е пряко свързано със статута на Бонистан.

Трайното решаване на балканския проблем и особено на казуса със статута на Бонистан и кризата в отношенията между Балканистан и България САЩ свързват с още пет принципни за тях въпроса: Бония и Херцеговина, Пония, Чечня, Тибет и Кюрдистан. Проблемът е как да се реши статутът на дадена общност, без това да доведе до ескалация и криза в съответния регион и напрежение и противопоставяне в СС на ООН, което пък да рефлектира негативно върху широк кръг от други въпроси, изискващи сътрудничество между великите сили. Така казусът „Бонистан“ свързва стратегически интереси на САЩ поне с такива на Мургистан и Китай, както и с отношенията в критичния за тях регион на Персийския залив.

За Мургистан Балканите са и ще бъдат интересни в най-малко три аспекта. Решаването на основния проблем на настоящето – статута на Бонистан, позволява на Мургистан да играе ролята си на глобална сила чрез евентуално вето или подкрепа в СС на ООН.

Чрез политиката си по този въпрос Мургистан се опитва да доближи към себе си държави, чиито правителства не приемат евентуално признаване на независимост на Бонистан, защото е извоювано чрез насилие и въоръжени действия. Привличайки правителства и обществена симпатия, Мургистан ще осигурява благоприятна среда за своето геоикономическо настъпление към Западна Европа през Балканите. По този начин постепенно и систематично ще се установява контрол върху всичко, което може да бъде купено с петродолари – стратегически предприятия, инфраструктура, информационни средства и политически комфорт. В резултат на това Мургистан става най-големият инвеститор в повече от държавите от региона.

Във военно отношение регионът се развива като стратегически интересен за Мургистан, преди всичко като пространство за преместване на американски бази, съоръжения и дейности, а така също при бъдещо решение за дислоциране на мургистански военноморски сили в Средиземно море.

Евентуално забавяне на присъединяването на държавите от региона към НАТО е от принципна важност за Мургистан. Както и минимизирането на активността на регионалното военно сътрудничество. В зоната на Черно море интересите на Мургистан диктуват временно сътрудничество с Турция, докато се реши проблемът с предислоцирането и пълното обновление на Черноморския флот.

След задълбочаване на кризата в двустранните отношения на Балканистан и България и предислоциране на сили на НАТО в региона Мургистан изпраща сили и средства за поддръжка на отбраната на Балканистан.

Общата ситуация в региона е влошена и поради дълбокото разделение сред международните фактори, последвало самообявяването на независимост от Бонистан и кризата в двустранните отношения между Балканистан и България. Всички опити да се постигне напредък чрез СС на ООН до този момент са неуспешни. Подготовката на Мургистан за възстановяване на военноморското присъствие в Средиземно море е на заключителен етап. Сключени са дългосрочни договори с Адриатика за използване на нейни адриатически пристанища за базиране и поддръжка на кораби.

Независимо от опитите за въздействие върху правителството на Балканистан от страна на САЩ, НАТО и ЕС за прекратяване на шовинистичната му външна политика положението на Балканите остава взривоопасно и напрежението непрекъснато ескалира. Дипломатическите усилия за разрешаване на кризата в отношенията на Балканистан и България на този етап остават без резултат.

При тази обстановка България е въввлечена във военнополитическа криза, която може да прерасне във военен конфликт с Балканистан, в който може да се включи и Мургистан. Освен това България е застрашена и от множество асиметрични заплахи от криминалните и бандитските формирания от Бонистан и Пония. В резултат на това НАТО обсъжда възможности за подготовка и провеждане на отбранителна операция за защита суверенитета и териториалната цялост на България. Участието на съюза в две операции извън зоната за отговорност силно ограничава неговите възможности за предварително разполагане на съюзнически войски на наша територия, но има готовност за своевременна подкрепа при заплахата от Мургистан.

География на района

Районът на назриващия военен конфликт има сложен и разнообразен релеф, характерен за Балканския полуостров. Като цяло около 70% от релефа в района е планински и полупланински и затруднява разполагането и придвижването на войски. Действията на войсковите групировки могат да се осъществяват в множеството котловини, долини и пътищата сред тях.

В района има множество реки и езера. Климатът в района е умереноконтинентален, преходноконтинентален и планински. Районът се характеризира с отрицателни зимни температури, устойчива снежна покривка и топло до горещо лято.

В инфраструктурно отношение районът е добре развит. България, Балканистан, Бонистан и Пония притежават добре развита железопътна и шосейна мрежа.

Стратегия на източника на заплахата

След обявяването на независимостта на Бонистан Балканистан прави всичко възможно, за да постигне търпимост от страна на международната общност по отношение на военни мерки за възстановяване на статуквото в Бонистан и връщането му под контрола на Белград в рамките на „широка“ автономия. В отговор на все по-заплашителната реторика от страна на Балканистан, поддържан от Мургистан, няколко водещи западни държави признават официалното съществуване на независимата държава Република Бонистан и предприемат политически действия, за да окуражат останалите страни, членки на НАТО и ЕС да сторят същото. Република България се солидаризира с единния подход, набиращ сила в НАТО и ЕС и Народното събрание официално признава Република Бонистан и официално установява дипломатически отношения. Това действие е съпроводено от почти незабавни наказателни действия от страна на Балканистан, изразяващи се в „неволни“ или „случайни“ проблеми по българо-балканистанската граница, проблеми в икономическата област, най-вече в транспорта в посока запад-изток. Вследствие на няколко месечна активна българска позиция има признаци за намаляване на „случайно“ възникващите проблеми, но няма индикации този подход да бъде прекратен от страна на балканистанските власти.

Република Пония се солидаризира с останалите страни, членки на НАТО и ЕС, и признава Република Бонистан. Няколко дни след обявяването на решението на парламента не закъснява и наказателният отговор от страна на Балканистан. В два последователни дни самолети от ВВС на Балканистан изпълняват разузнавателни полети над североизточна Пония, преминават над гр. Скопие и летището и през втория ден извършват пуск на ракета по откритата огън зенитна артилерийска установка.

В резултат на тези действия страните от ЕС предприемат стъпки за налагане на икономически санкции. На ниво министри на отбраната НАТО решава да създаде на територията на Пония (летища Скопие и Охрид) на ротационен принцип дежурни сили, способни да противодействат на агресивните действия на Балканистан над територията на Пония и Бонистан.

Модулно формиране от Българските ВВС е предвидено да участва в първата ротация. В допълнение ВВС на РБ предислоцират сили за гарантиране на въздушния суверенитет на страната по протежение на границата с Балканистан и евентуални действия над територията на Република Пония при необходимост.

Република България засилва дипломатическата си активност и подписва меморандум за разбирателство и съвместни действия с Република Пония.

Стратегия на НАТО

Отбранителните планове на България са съгласувани с постоянните отбранителни планове на НАТО. Алиансът поддържа сили за бързо реагиране и тяхното развърщане за операции в България е разгледано с подobaваща тежест.

Център на тежестта за съюзниците е единството на страните – членки на НАТО.

Критична точка за съюзниците е възпирането на Балканистан от евентуални агресивни действия. Времето за развърщане на войски от НАТО е критично за разрешаване на конфликта.

В допълнение стремежът на НАТО е да неутрализира с дипломатически средства подкрепата за Балканистан от Мургистан и да съдейства с политиковоенни средства за разрешаване на военнополитическата криза между Балканистан, Бонистан, Пония и евентуално България.

Национална стратегия

Отбранителните планове на България са съгласувани с постоянните отбранителни планове на НАТО. Координирано е взаимодействието със силите за бързо реагиране на НАТО и тяхното развързване за операции в България при евентуална агресия. България предприема дипломатически стъпки за координиране на евентуални съвместни действия с Пония, изразени в подписването на двустранен меморандум.

Задачи за въоръжените ни сили

Ниво на амбиция = ВИСОКО

Желано крайно състояние = Средствата, извършващи описаните действия, са открити достатъчно рано, от наша страна са предприети ответни действия, които довеждат до неслучване на описаното в сценария.

Задача 1	Да открият средствата на противостоящата страна достатъчно рано и извън националната територия.
Задача 2	Да опознаят количествено средствата на противостоящата страна.
Задача 3	Да възпрепятстват навлизането на средствата на противостоящата страна над националната територия.
Задача 4	Ако Задача 3 не бъде изпълнена, да принудят средствата на противостоящата страна да кацнат на посочени от нас летища.
Задача 5	Ако Задача 4 не бъде изпълнена, да въздействат върху средствата на противостоящата страна и ги разрушат.
Задача 6	Поддържане действията на модулно формирование от ВВС на територията на Република Пония.

Ниво на амбиция = СРЕДНО

Желано крайно състояние = Средствата, извършващи описаните действия, не са открити достатъчно рано, от наша страна са предприети ответни действия, които довеждат до частично сбъдване на сценария

Задача 1	Да открият средствата на противостоящата страна при навлизането им в националната територия.
Задача 2	Да опознаят количествено средствата на противостоящата страна.
Задача 3	Да принудят средствата на противостоящата страна да кацнат на посочени от нас летища.
Задача 4	Ако Задача 3 не бъде изпълнена, да въздействат върху средствата на противостоящата страна и ги разрушат.
Задача 5	Поддържане действията на модулно формирование от ВВС на територията на Република Пония.

Ниво на амбиция = НИСКО

Желано крайно състояние = Средствата, извършващи описаните действия, са открити късно, от наша страна са предприети ответни действия, които не довеждат до несбъдване на описаното в сценария.

- Задача 1 Да открият средствата на противостоящата страна над националната територия.
- Задача 2 Да опознаят количествено средствата на противостоящата страна.
- Задача 3 Да се опитат да принудят средствата на противостоящата страна да кацнат на посочени от нас летища.
- Задача 4 Ако Задача 3 не бъде изпълнена, да направят опит за въздействие върху средствата на противостоящата страна и ги разрушат.
- Задача 5 Поддържане действията на модулно формирование от ВВС на територията на Република Пония.